ΣΜΥΡΝΗ ΤΡΙΤΗ 1 (14) ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1913 — ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1838 — ΕΤΟΣ 75 ΑΡΙΘ. 10303

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ
ΣΩΚΡ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ
Γ. Κ. ΥΠΕΡΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐν Σμύρνῃ........ Ἐτησία Νομ. 6 Ἑξάμηνος 3
Ἔξωθι τῆς Σμύρνης.... „ „ 3 „ 4
Αἱ συνδρομαὶ καὶ αἱ εἰδοποιήσεις προπληρώνονται.

ΑΜΑΛΘΕΙΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
[illegible]

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
„ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ„
[illegible]

Γραφεῖα, Ὁδὸς Εὐρωπαϊκή, Δίοδος Ἐκαγιάν

ΤΟ ΛΗΞΑΝ ΕΤΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΞ ΝΟΡΔΑΟΥ

(Συνέχεια)

Ἡ ἀνακωχή.

Τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ἐπερατώθη κυρίως ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

Τὴν 15)28 Ὀκτωβρίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τυφῶνος παρῃτήθη ὁ Μουχτὰρ πασᾶς καὶ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς κυβερνητικῆς ὁμάδος ὁ γηραιὸς Κιαμὴλ πασᾶς.

Ἡ πρώτη του σχεδὸν πρᾶξις ἦτο νὰ ζητήσῃ τὴν 28)5 Νοεμβρίου τὴν μεσολάβησιν τῆς Εὐρώπης. Αἱ Μ. Δυνάμεις δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συνεννοηθῶσιν ἐπὶ τοῦ τύπου, διότι ὁ κ. Πουαγκαρέ, ὅστις εἶχεν ἀναλάβει τὴν διεύθυνσιν ἐν τῇ διπλωματικῇ δράσει, [illegible] ζητήσει προηγουμένως ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων δήλωσιν ἀνιδιοτελείας, τὴν ὁποίαν [illegible] τῆς τότε καταστάσεως δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ ὁ κόμης Μπέρχτολδ.

Ὁ Κιαμὴλ πασᾶς ἦτο ἀρκετὰ πεπειραμένος καὶ συνετός, ὅπως, ἀφήνων τὰς Δυνάμεις νὰ φιλονικῶσι, ζητήσῃ τὴν 1)14 νοεμβρίου ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Βουλγαρίας τὴν ἀνακωχὴν καὶ ἥτις ὑπεγράφη μετὰ τινας δυσχερείας τὴν 20)3 δεκεμβρίου ὑφ' ὅλων τῶν συμμάχων, ἐξαιρέσει τῆς Ἑλλάδος, ἐντὸς σιδηροδρομικοῦ βαγονίου παρὰ τὸ Μπαχτσαΐ καὶ πρὸ τῶν Μετρῶν.

Τὴν 3)16 δεκεμβρίου συνῆλθον οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐμπολέμων ἐν Λονδίνῳ διὰ νὰ συνομολογήσουν τὴν εἰρήνην. Αἱ διαπραγματεύσεις ἐξακολουθοῦν ἀκόμη. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία περὶ τοῦ τελικοῦ αὐτῶν ἀποτελέσματος. Εἴτε εἰς συνθήκην λήξουν, εἴτε εἰς διακοπὴν καὶ ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, μετὰ ἢ ἄνευ νέας αἱματοχυσίας, αὗται σημαίνουν τὴν ἀποχώρησιν τῶν Ὀθωμανῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς ὁποίας θὰ ὑπολειφθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ Κων)πολις μετὰ μικρᾶς ἐκτάσεως ἐκ τῆς μεσογείου αὐτῆς χώρας.

Τὰ συναφῆ ζητήματα

Συγχρόνως πρὸς τοὺς διαπραγματευτὰς τῆς εἰρήνης, προτάσει τοῦ Σὰρ Ἐδουὰρδ Γκρέϋ, συνῆλθον οἱ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευταὶ τῶν Μ. Δυνάμεων, εἰς μὴ ὑποχρεωτικάς, καθ' ἃς εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, προτάσει τῆς Αὐστρουγγαρίας, ἐλήφθη ἀπόφασις περὶ δημιουργίας ἀνεξαρτήτου Ἀλβανίας.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ εἶνε μία τῶν ἐνδιαφερουσῶν συνεπειῶν τοῦ βαλκανικοῦ πολέμου. Οἱ Ἀλβανοὶ θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ἀπογόνους τῶν ἀρχαίων Πελασγῶν. Ἐὰν ἡ γνώμη αὕτη εἶνε δικαιολογημένη ἢ ἐὰν οὗτοι εἶνε μᾶλλον Ἰλλυροί, εἶνε ἀδιάφορον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ζῶσιν εἰς τὰ δασώδη ὄρη των ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Εἶνε φιλοπόλεμοι ἄνδρες μετὰ ἑδραίου χαρακτῆρος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνωτέρα ἠθικὴ ἀξία, καίπερ συνήθως βαρβάρου μορφῆς, ἐκδηλοῦται ἐν τῇ πίστει πρὸς τὸν δοθέντα λόγον, ἐν τῷ σεβασμῷ τῆς γυναικὸς καὶ ἐν τῇ ἀνηλεεῖ ἐκδικήσει τοῦ αἵματος. Δύναμιν μορφωτικὴν κράτους μέχρι τοῦδε δὲν ἀπέδειξαν. Πρώτην ἤδη φορὰν ἀποπειρῶνται ὅπως συγκεντρωθῶσιν εἰς μίαν ὠργανωμένην αὐθύπαρκτον κοινότητα. Δεικνύουν ἀρίστην θέλησιν, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν διαφοράς, καὶ τοῦτο εἶνε εὐνοϊκὸν σημεῖον. Ἔχουν ἐθνικὸν αἴσθημα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν γλῶσσάν των. Ταῦτα εἶνε ἀρχαὶ κοινότητος ἰδεῶν, προϋποθέσεις συνοχῆς ὡς κράτους καὶ ἐπ' αὐτῶν δύναται νὰ ἀνυψωθῇ οἰκοδόμημα.

Εἰς τὰ ἀλβανικὰ ὄρη προπαρασκευάζεται μεγαλοπρεπὲς πείραμα τῆς περὶ ἐθνοτήτων ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον θὰ παρακολουθήσῃ μετ' ἐντεταμένης προσοχῆς ὅτε θεωρητικῶς κοινωνιολόγος καὶ ὁ πρακτικὸς πολιτικός.

Οἱ πρεσβευταὶ θέλουν νὰ λύσουν καὶ τὸ ζήτημα τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ὑπεκίνησαν καὶ τὸ ὁποῖον ἄνευ αὐτῶν δὲν θὰ ὑπῆρχε. Αἱ νῆσοι αὗται εἶνε ἑλληνικαὶ καὶ τοῦτο οὐδεὶς διαφιλονικεῖ. Πᾶσα ξένη Δύναμις, ἥτις θὰ ἤθελε νὰ τὰς οἰκειοποιηθῇ ἢ νὰ μὴ τὰς ἀφήσῃ νὰ συνενωθοῦν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὁμοεθνεῖς των, θὰ παρεβίαζε τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κατὰ πᾶσαν ἐλπίδα, δὲν θὰ ἐπαναληφθοῦν ἀφύσικοι συμβιβασμοί, ὅπως τῷ 1878 ἐν Βερολίνῳ, ὅπου ἡ εἰς κόσμον πλασμάτων τῆς φαντασίας ζῶσα διπλωματία ἐξεκόλαψε συνθήκην, ἥτις οὐδέποτε ὑπῆρξε βιώσιμος, τῆς ὁποίας αἱ πλεῖσται τῶν διατάξεων οὐδέποτε ἐξετελέσθησαν καὶ τῆς ὁποίας οἱ κυριώτεροι ὅροι διὰ λακτισμάτων ἐποδοπατήθησαν.

Ἡ Εὐρώπη εἰς κίνδυνον

Ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος ἐξέθηκε τὴν Εὐρώπην εἰς φοβερὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος ἀκόμη δὲν ἀπεσοβήθη ὅλως διόλου. Ὁ κίνδυνος ἠδύνατο νὰ προέλθῃ ὀλιγώτερον μὲν ἐκ τῆς λογικῆς τῆς δεδομένης καταστάσεως, μᾶλλον δὲ ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης μυωπίας καὶ μωρίας.

Ἡ Αὐστρουγγαρία ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔλειπεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπέσῃ ἐκ τῶν νώτων κατὰ τῶν Σέρβων διὰ νὰ ἀποσπάσῃ ἐξ αὐτῶν τὸ ἔδαφος, τὸ ὁποῖον κατέκτησαν. Ἀλλὰ τοῦτο ἀναμφιβόλως θὰ ὑπεκίνει τὴν Ῥωσίαν νὰ διαπράξῃ μίαν ἀνοησίαν. Τῆς αὐτομάτου κατ' ἀντανάκλασιν θὰ ἐξέρρηττε τὸν πόλεμον, καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη θὰ κατεκαλύπτετο ἀπὸ ἐρείπια καὶ νεκρούς. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον, παραβλεπομένου τοῦ ἠθικοῦ μέρους, θὰ ἦτο ἀνοησία διότι ἡ Ῥωσία πράγματι οὐδὲν ἔχει νὰ ζητήσῃ ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ. Ἀλλὰ τὸ ἐναντίον τοσάκις ἐλέχθη καὶ [illegible] ὥστε ἡ ἁπλουστάτη θέσις τοῦ ὑγιοῦς ἀνθρωπίνου λογικοῦ φαίνεται παράδοξος.

Πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπέβλεπεν ἡ Ῥωσία πολὺ πρὸ τῆς οὕτω καλουμένης διαθήκης τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Ἡ τοιαύτη διάθεσις προήρχετο ἐκ θρησκευτικοῦ πόθου πρὸς τὴν ἱερὰν πόλιν, τὴν Ῥώμην τῶν Ὀρθοδόξων, τὴν ἕδραν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. [illegible] ὁ πόθος [illegible] πρὸς τὴν ἀνοι[illegible] καὶ ἔτι ἰσχυρότερον ἡ ἰδία [illegible] τῆς Ῥωσίας. [illegible] τισταθοῦν εἰς τοῦτο. Τὸ ἐμπόδιον προήρχετο μέχρι τοῦδε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν φίλην τῆς Ῥωσίας, τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἀπὸ τὴν σύμμαχον αὐτῆς τὴν Γαλλίαν.

Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν «σλαυϊκὴν ἀποστολὴν» αὕτη ἀποτελεῖ πολιτικὸν μυστικισμόν, περὶ οὗ ματαία εἶνε ἡ λογικὴ συζήτησις. Ἡ ἔννοια τῆς ἀποστολῆς τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ λαοῦ εἶνε πλάσμα τοῦ ἐγκεφάλου θεωρητικῶν τινων μωροσόφων, οὗτινος οἱ λαοὶ οὐδεμίαν ἔχουν ἀντίληψιν. Ἕκαστος λαὸς οὐδένα ἄλλον ἔχει σκοπὸν εἰμὴ νὰ ζῇ καὶ νὰ προάγεται, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλει νὰ εἶνε πάντοτε ἰσχυρὸς διὰ νὰ ἀποκρούῃ τοὺς ἐχθρούς, καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἀνάγκας του, ἀκόμη καὶ διὰ τῆς βίας, ὅταν τις ζητεῖ νὰ τὰς περιορίσῃ. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὑφίστανται βεβαίως διάφοροι ἰδέαι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πραγματικὰ καθήκοντα τῶν λαῶν.

Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Περὶ τῆς ἱστορικῆς συνεδρίας τῆς παρελθούσης δευτέρας, καθ' ἣν διεκόπησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνδιασκέψεως μεταβιβάζονται ἐκ Λονδίνου τὰ ἑξῆς εἰς τὰ παρισινὰ φύλλα:

Ἡ ἰδιαιτέρα Σύσκεψις.

Ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς συνεδρίας συνῆλθον ἰδιαιτέρως οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν Συμμάχων καὶ ἀντήλλαξαν γνώμας, ἐπὶ τῆς στάσεως, ἣν θὰ τηρήσουν κατὰ τὴν συνεδρίαν.

Ἐγνώριζον ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ ἀντιπρόσωποι θὰ ἠρνοῦντο τὴν παραχώρησιν τῆς Ἀδριανουπόλεως· ἀλλὰ δὲν εἶχον πληροφορίας ἐὰν ὁ Ρεσὴτ πασᾶς θὰ ἔφερεν ἢ δὲν θὰ ἔφερε νέας ἐδαφικὰς παραχωρήσεις ἢ νέον σχέδιον τουρκοβουλγαρικῶν συνόρων.

Ἀπεφασίσθη, ὅπως κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν ἀπαντήσωσιν ὅτι ἡ νέα πρότασις δὲν ἱκανοποιεῖ τοὺς Συμμάχους συμφώνως πρὸς τοὺς προταθέντας ὑπ' αὐτῶν ὅρους καὶ ὅτι παρακαλοῦσι τοὺς Ὀθωμανοὺς ἀντιπροσώπους νὰ ἀποταθῶσιν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν Κυβέρνησίν των διὰ νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῶν Συμμάχων.

Ἡ συνεδρία.

Ἡ ἱστορικὴ συνεδρία συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σερβικῆς ἀποστολῆς κ. Νοβάκοβιτς. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πρακτικοῦ τῆς προηγουμένης συνεδρίας, ὁ προεδρεύων εἶπεν ἁπλῶς:

— Τὸν λόγον δίδω εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Ρεσὴτ πασᾶ.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀθωμανικῆς ἀποστολῆς ἀναγινώσκει βραδέως τὸ κάτωθι ἔγγραφον λίαν ἔντεχνον συνηγορίαν ὑπὲρ τῆς Τουρκίας.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Ρεσὶτ πασᾶ.

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν, ἣν μᾶς ἐπεδώσατε κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν, κ. κ. ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων Κρατῶν, διετυπώσατε τὴν γνώμην, ὅτι δὲν ἐσταθμίσαμεν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου.

Ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι συγκατετέθημεν εἰς τόσον σπουδαίας ἐδαφικὰς παραχωρήσεις, εἰς τρόπον ὥστε ἐκτὸς δύο σημείων, νὰ δεχθῶμεν ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Συμμάχων.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων ζητοῦντες ἀπὸ ἡμᾶς νὰ ἀντικαταστήσωμεν εἰς τὴν πρότασίν μας, διὰ τῆς ὁποίας παρεχωροῦμεν τὸ ἔδαφος τὸ κείμενον πρὸς δυσμὰς τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως τὸν ὅρον «κατειλημμένον» διὰ τοῦ «κείμενον», ἀνεγνώρισαν οἱ ἴδιοι ὅτι μέρος τοῦ ἐδάφους, τοῦ ὁποίου ζητοῦσι τὴν ἐκχώρησιν δὲν εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰς χεῖράς των.

Διαπνεόμενοι ὑπὸ εὐρέος συνδιαλλακτικοῦ πνεύματος παρεδέχθημεν καὶ τὰ αἰτήματα ταῦτα. Ἀπέναντι ὅλων αὐτῶν τῶν παραχωρήσεων, οἱ Σύμμαχοι εἰς οὐδὲν προέβησαν.

Ἐὰν ἀρνούμεθα τὴν παραχώρησιν τῆς Ἀδριανουπόλεως εἶνε διότι ἡ παραχώρησις αὕτη, ἐκτὸς ἄλλων λόγων εἶνε ἀδύνατος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Κων)πόλεως καὶ τῶν Δαρδανελλίων.

Ἐκτὸς τούτου ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἤλθομεν ἐνταῦθα μὲ τὴν σταθερὰν πρόθεσιν νὰ ἐγκαταστήσωμεν διαρκῆ εἰρήνην, ὑπὸ ὅρους ἐξασφαλίζοντας φιλικὰς σχέσεις καὶ ἐμπορικὰ ὠφελήματα, ἐπωφελῆ καὶ διὰ τὰ δύο μέρη.

Εἴμεθα καὶ σήμερον ἀκόμη ἕτοιμοι νὰ συζητήσωμεν περὶ τῆς γραμμῆς τῶν Τουρκοβουλγαρικῶν συνόρων. Ἀλλὰ κατὰ τὰ σύνορα ταῦτα ἡ Ἀδριανούπολις δέον νὰ παραμένῃ ἐπὶ τοῦ Ὀθωμ. ἐδάφους.

Διὰ νὰ παράσχωμεν νέαν ἔνδειξιν τῶν συνδιαλλακτικῶν διαθέσεών μας συγκατατιθέμεθα εἰς τὸ νὰ παραιτηθῶμεν τῶν ἐπὶ τῆς Κρήτης δικαίων μας ὑπὸ τὸν καλῶς ἐννοούμενον ὅρον ὅτι δὲν θὰ ζητηθῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων Κρατῶν ἡ ἐγκατάληψις οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐκ τῶν ὀθωμανικῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

Ἐὰν παρὰ τὰς κολοσσιαίας ταύτας θυσίας, οἱ Σύμμαχοι ἀπορρίπτοντες πᾶσαν ἰδέαν τοῦ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν παραχωρήσεων θέλουσι νὰ διακόψουν τὰς διαπραγματεύσεις, ἅπασα ἡ εὐθύνη καὶ αἱ συνέπειαι τῆς διακοπῆς ταύτης θὰ ἐπιβαρύνῃ αὐτούς καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διακηρύττομεν ὡς ἀκύρους καὶ μὴ γενομένας ἁπάσας τὰς παραχωρήσεις, εἰς ἃς προέβημεν μέχρι σήμερον.

Ἡ διακοπὴ τῆς συνεδρίας

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ὀθωμανικῆς ἀνακοινώσεως προξενεῖ μεταξὺ τῶν Συμμάχων αἰσθητὴν δυσαρέσκειαν. Ἀνέμενον νέας ἐδαφικὰς παραχωρήσεις.

Ὁ κ. Δάνεφ ζητεῖ τὴν διακοπὴν τῆς συνεδρίας διὰ νὰ δυνηθοῦν οἱ Σύμμαχοι νὰ συνεννοηθοῦν.

Ὁ κ. Νοβάκοβιτς λέγει ἁπλῶς.

Ἡ συνεδρία διακόπτεται.

Οἱ ὀθωμανοὶ ἀντιπρόσωποι ἐγκαταλείπουσι τὴν αἴθουσαν.

Ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων συσκέπτονται ἰδιαιτέρως. Τὸ πνεῦμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐγίνετο ἡ πρὸς τοὺς Τούρκους ἀπάντησις ταχέως καθωρίσθη. Κατόπιν ἠσχολήθησαν ἐπὶ τῆς διατυπώσεως τοῦ κειμένου καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου κατηναλώθη ἀρκετὴ ὥρα.

Ἂν καὶ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρασκευῆς οἱ Σύμμαχοι εἶχον δηλώσει ὅτι ἐὰν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Δευτέρας οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν [illegible] τὴν παραχώρησιν τῆς Ἀδριανουπόλεως [illegible] θὰ διακόπτωντο α[illegible] περαιωθῇ νὰ μὴ διακοπῶσιν ἀλλὰ νὰ ἀναβληθῶσιν αἱ ἐργασίαι.

Ἡ ἀναβολὴ τῶν ἐργασιῶν.

Μόλις ἡ ἀπάντησις καθωρίσθη ὁ κ. Νοβάκοβιτς ἐξέρχεται ἐκ τῆς αἰθούσης διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς εἰς παρακειμένην αἴθουσαν εὑρισκομένους ὀθωμανοὺς ἀντιπροσώπους ὅτι ἡ συνεδρία ἐπαναλαμβάνεται.

Μὲ ξηρὰν καὶ καθαρὰν φωνὴν ὁ κ. Νοβάκοβιτς ἀναγινώσκει τὴν ἀπάντησιν τῶν Συμμάχων, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Τῶν προτάσεων τῶν Ἐμ. Ἐξ. τῶν Ὀθωμανῶν πληρεξουσίων, μὴ ἀνταποκρινομένων, εἰς τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν διατυπωθέντα αἰτήματα τῶν Συμμάχων καὶ τῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῆς προτεινομένης νέας βάσεως μὴ δυναμένων νὰ καταλήξωσιν εἰς συνεννόησιν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων ἀναγκάζονται νὰ ἀναβάλωσι τὰς ἐργασίας τῆς Συνδιασκέψεως.

Μόλις [illegible] ἡ φωνὴ τοῦ προέδρου [illegible] συνεργήθη ζωηρὸν ἐπεισόδιον.

Κηρύξατε τὸ πέρας τῆς συνεδρίας, φωνάζει ὁ κ. Δάνεφ.

Ὁ προεδρεύων ἐγείρεται καὶ λέγει:

— Αἱ ἐργασίαι τῆς Συνδιασκέψεως ἀναβάλλονται.

Πάντες οἱ λοιποὶ ἀντιπρόσωποι ἐγείρονται. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἀντιπρόσωποι ἐξακολουθοῦν νὰ κάθηνται. Διαμαρτύρονται κατὰ τῆς μεροληψίας τοῦ προεδρεύοντος.

Ρεσὶδ πασᾶς. Τί ἐννοεῖτε διὰ τοῦ «ἀναβάλλονται»;

Ὁ προεδρεύων πάντοτε ὄρθιος.

— Ἀναβάλλονται σημαίνει ἀναβάλλονται.

Οἱ κ. κ. Δάνεφ καὶ Βενιζέλος κατέλειπον τὰς θέσεις των καὶ στέκονται εἰς τὴν ἄκραν τῆς αἰθούσης. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἀντιπρόσωποι ἐξακολουθοῦν νὰ κάθηνται.

Ὀσμὰν Νιζαμὴ πασᾶς. Ὁ προεδρεύων ὀφείλει νὰ πολιτευθῇ ἐνταῦθα οὐχὶ ὡς μέλος τοῦ Συμμαχικοῦ Συνασπισμοῦ, ἀλλ' ὡς πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως. Συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις ὀφείλει νὰ προτείνῃ τὴν πρότασίν του καὶ οὐχὶ νὰ τὴν ἐπιβάλῃ.

Ρεσὶδ πασᾶς. Αὐτὸ ἀντιβαίνει πρὸς τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα.

Νοβάκοβιτς. Δὲν εἴμεθα Κοινοβούλιον.

Ρεσὶδ πασᾶς. Ποία εἶναι ἡ ἔννοια τῆς ἀπαντήσεώς σας καὶ τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν;

Βενιζέλος. Ἐννοήσατέ το ὅπως θέλετε. Δὲν ἠθελήσαμεν νὰ διακόψωμεν τὰς ἐργασίας.

Νοβάκοβιτς. Ἡ συνεδρία ἐλύθη· τὴν ἀπάντησίν μας νὰ τὴν ἐξηγήσετε κατὰ λέξιν.

Πάντα τὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως εὑρίσκονται ἤδη ἐπὶ ποδός.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Σουλτάνου λέγει μὲ δυνατὴν φωνήν.

«Ἐὰν προτίθεσθε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ σύρετε τὰς διαπραγματεύσεις, ἔχω νὰ παρατηρήσω, ὅτι κατὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον, καὶ συμφώνως πρὸς ὅλα τὰ προηγούμενα πρέπει νὰ παρασχεθῶσιν εὐκολίαι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ λιμώττοντος πληθυσμοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως.

«Σᾶς διακηρύττω λοιπὸν ὅτι, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ, συνεπείᾳ τῶν μεθόδων σας αὐτῶν πέσῃ ἡ Ἀδριανούπολις, δεδομένου ὅτι οἱ ὅροι τῆς ἀνακωχῆς ἀναφέρουν ὅτι θὰ τηρηθῇ τὸ στρατιωτικὸν καθεστώς, ἡ παράδοσις τῆς πόλεως διὰ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεσθε ἤδη θὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τῆς Τουρκίας ὡς ἄκυρος καὶ μὴ γενομένη.

Οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐγκαταλείπουσι τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου.

(Οἱ Σύμμαχοι φαίνονται εὐχαριστημένοι).

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΦΙΛΙΠΠΕΣΚΟΥ

Ὁ ἐν Κων)πόλει διατρίβων ρουμάνος ὑπουργὸς κ. Φιλιππέσκου ἐδήλωσεν ἐν δημοσιογραφικῇ συνεντεύξει τὰ ἑξῆς περὶ τοῦ ἐν Κ)πόλει ταξειδίου του.

— Σᾶς βεβαιῶ ὅτι τὸ ταξείδιόν μου εἰς οὐδένα πολιτικὸν σκοπὸν ἀποβλέπει. Ἠθέλησα ἁπλῶς νὰ ἴδω τὴν Κ)πολιν, ἣν δὲν ἐγνώριζον. Ἐκτὸς τούτου εἶμαι ἐρασιτέχνης καὶ συλλέκτης ἀνατολικῶν ταπήτων. Νομίζω ὅτι αἱ ἐξηγήσεις αὗται ἀρκοῦσιν πρὸς αἰτιολογίαν τοῦ ταξειδίου μου. Εἶχον προΐδῃ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ὅτι ἡ ἐν Κων)πόλει παρουσία μου θὰ ἐδίδεν ἀφορμὴν εἰς διαφόρους διαδόσεις. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν σχολίων εἶχον ἐκλέξει μάλιστα ὡς σκοπὸν τοῦ ταξειδίου μου τὴν Σμύρνην. Τέλος ἀπεφάσισα νὰ μὴ λάβω ὑπ' ὄψει τὰ σχόλια καὶ ἦλθον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Εἰς ἐρώτησιν ἂν προτίθεται νὰ συνδιαλεχθῇ πρὸς πολιτικὰ ἐνταῦθα πρόσωπα ὁ κ. Φιλιππέσκου ἀπήντησεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του οὐδεμίαν πολιτικὴν συνέντευξιν ἔλαβε καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐπιδιώξῃ παρομοίας συνδιαλέξεις κατὰ τὴν ἐν Κ)πόλει διαμονήν του.

— Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐκ Βουκουρεστίου — προσέθηκεν — ὁ ὀθωμανὸς πρεσβευτὴς μὲ ἠρώτησεν ἂν ἐπεθύμουν νὰ συνδιαλεχθῶ πρὸς τοὺς ἐν Κ)πόλει ἰθύνοντας. Τῷ ἀπεκρίθην ὅτι δὲν ἦτο τοιαύτη ἡ πρόθεσίς μου.

Ὁ κ. Φιλιππέσκου διέψευσε τὰς φήμας περὶ συνεντεύξεως του μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ἐπανέλαβε δὲ ὅτι οὔτε πρὸς πολιτικὸν πρόσωπον συνωμίλησε οὔτε ἐπεσκέφθη τὴν ρουμανικὴν πρεσβείαν.

— Λέγεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἤλθατε εἰς Κ)πολιν ὅπως συνεννοηθῆτε μετὰ τῆς Υ. Πύλης περὶ τῆς βουλγαρορρουμανικῆς ρήξεως καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας σας ἡ Τουρκία φαίνεται πολὺ περισσότερον ἀδιάλλακτος.

— Πρὸς τί μόλις, [illegible] ἐπιδιώξωμεν τὰς συμπαθείας [illegible] τὴν συνδρομὴν τῆς Τουρκίας [illegible] ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου; [illegible] ὁ ρουμάνος ὑπουργός. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἔλθωμεν εἰς ἔνοπλον ρῆξιν [illegible] τὴν Βουλγαρίαν καὶ καθ' ἣν θὰ ἔχωμεν [illegible] ἀνάγκην βοηθείας τῆς Τουρκίας, δυνάμεθα νὰ βασιζώμεθα εἰς αὐτήν. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἐγ[illegible] συζητηθῇ.

Περὶ [illegible] ὑπουργὸς [illegible]

[illegible] θὰ καταλήξωμεν εἰς συνεννόησιν. Δὲν γίνεται πόλεμος διὰ τόσον ἀσημάντους διαφοράς. Ἐν τούτοις δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ τὸ πράξωμεν ἂν εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως διακόψωμεν τὰς σχέσεις μας πρὸς τοὺς Βουλγάρους. Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην αἱ συμπάθειαι καὶ ἡ βοήθεια τῆς Τουρκίας μᾶς εἶναι ἐξησφαλισμέναι ἀπὸ πολλοῦ.

ΑΙ ΜΩΑΜΕΘΑΝΑΙ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

Ἡ «Ἰντιχάμπη Ἐφκιάρ» ἀφιερόνουσα δίστηλον ἄρθρον κατακρίνει τοὺς τρόπους τοὺς ὁποίους, λέγει, ἐπιδεικνύουν Μωαμεθαναὶ τινες γυναῖκες ἐν Πέραν κατὰ τὰς θλιβερὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας διερχόμεθα σήμερον. Ἡ ἐφημερὶς ἀναγκάζεται νὰ προβῇ εἰς τὴν δημοσίαν αὐτὴν κατάκρισιν, διότι, λέγει, τὸ κακὸν ὑπερέβη τὰ ὅρια.

Οὕτως ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πόλει παρατηρουμένων ἀτόπων καὶ ἐν Πέραν περὶ ὥραν 6 τῆς ἑσπέρας δύο Μωαμεθαναὶ χανούμισσαι ἐν περιβολῇ κομψῇ, ἀλλ' ἀναρμόστῳ, κρατοῦσαι μετάλλια καὶ εἰσερχόμεναι εἰς τὰ κέντρα τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐπὶ τέλους εἰς αὐτὸ τὸ Τοκατλιὰν ἤρχισαν νὰ διανέμωσι μετὰ μειδιαμάτων καὶ φιλοφροσυνῶν τὰ μετάλλια χάριν ἐράνων ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν εἰς πάντας τοὺς πολίτας Μωαμεθανούς τε καὶ Χριστιανούς. Ἀστυνόμος παρατηρήσας τὸ ἀνάρμοστον τοῦτο κίνημα, ἀπέστειλε συνάδελφόν του πολιτικὰ ἐνδεδυμένον πρὸς τὰς χανούμισσας, αἱ ὁποῖαι ὑποσχέθησαν ὅτι θὰ ἐξέλθουν ἔγυγον ἀπὸ τοῦ τμήματος τοῦ ζαχαροπλαστείου. Ἀλλ' ὁ ἀστυνόμος παρακολουθήσας ἠθέλησε νὰ τὰς διευθύνῃ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν, ὅτε μικροί τινες βεϊζέδες εἰθισμένοι νὰ θυσιάζωσι πάντα τὰ ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐθνικότητος ἵνα ἐπιδειχθῶσιν ὡς πιστοὶ [illegible] ἐπενέβησαν ἵνα ἐμποδίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τοῦ ἀστυνόμου. Οὕτω ἐσχηματίσθη κύκλος μετὰ χλεύης θεώμενος τὴν διαμάχην τῶν μικρῶν βεϊζέδων πρὸς τὸν ἀστυνόμον, μέχρις οὗ προσελθόντος καὶ ἄλλου ἀστυνόμου αἱ χανούμισσαι ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ ἐξεστόμισαν πολλὰς φλυαρίας, λέγουσαι ὅτι εἶναι ἐλεύθεραι νὰ πράττωσιν ὅ,τι θέλουν καὶ ὅτι ἕνεκα τῆς ἀναμίξεως ἀνοήτων τινων ἀνδρῶν, αἱ γυναῖκες παρακωλύονται ἀπὸ τῆς προόδου, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη ἐπὶ τέλους εἶναι ἀφόρητος. Ὁ διευθυντὴς τοῦ σταθμοῦ ἀποφεύγων νὰ ἐξογκώσῃ τὸ πρᾶγμα καὶ ἀπευθύνας εἰς αὐτὰς συμβουλάς τινας, ἐπιπληκτικάς, ἀπέστειλεν αὐτὰς εἰς τὰς οἰκίας των.

Ἡ ἐφημερὶς ἐν τέλει ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ στρατοδικείου ὅπως προληφθῶσιν ἐνδεχόμεναι σκηναί, τὰς ὁποίας θὰ προὐκάλῃ ἡ ἄνετος ἀμφίεσις καὶ συμπεριφορὰ Μωαμεθανῶν χανουμισῶν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Μπονμαρσέ. Ὁ ἀρθρογράφος παρατηρεῖ, ὅτι ἐπιβάλλονται προληπτικὰ μέτρα ἵνα μὴ δοθῇ ἀφορμὴ εἰς νέον εἶδος περισπασμῶν.

ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

(ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΑΝ)

Ἰδού, κυρία, ὅτι ἓν ἔτος λήγει καὶ ἡ στιγμὴ αὐτὴ εἶνε πάντοτε λυπηρά. Φαίνεται ὅτι εἰς τοιαύτας ἡμέρας αἰσθανόμεθα κάλλιον τὸ εὔθρυπτον τοῦ ὀλίγου αὐτοῦ χρόνου ὁ ὁποῖος μᾶς ἔχει δοθῇ εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, ὅταν βλέπωμεν τὸ τέλος τῶν τμημάτων αὐτοῦ. Ἀλλὰ μελαγχολικοὶ κατ' ἰδίαν, προσπαθοῦμεν νὰ εἴμεθα φαιδροὶ ἐν κοινῷ. Συναθροιζόμεθα καὶ περιποιητικοὶ ὡς Ἀνατολῖται, ἐπιδαψιλεύομεν ἀφειδῶς πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίας εὐχάς:— Εἴθε τὸ νέον ἔτος ν' ἀποβῇ διὰ σᾶς..— Καὶ διὰ σᾶς..... — Βροχὴ ἀνθέων.— Πλημμύρα ἀγαθῶν. Εὑρίσκεται ἐκεῖ, ὄπισω ἀπὸ τὴν θύραν τὸ νέον ἔτος αὐτὸ περὶ τοῦ ὁποίου ἀγνοοῦμεν τὰ πάντα. Καὶ οὐχ' ἧττον προσποιούμεθα ὅτι τὸ γνωρίζομεν καὶ λέγομεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον· θὰ εἶνε τὸ καλλίτερον ἔτος ποῦ εἴδαμεν — τὸ πλέον εὐνοϊκὸν— τὸ πλέον ὑποχρεωτικόν. — Ἔρχεται φορτωμένον μὲ δῶρα. — Ἀγαθὰ μόνον θὰ μᾶς φέρῃ. Καὶ ἔπειτα περιμένομεν νὰ κάμῃ τὴν εἴσοδόν του, τὸ Τέρας!

* *

Ἐνυπάρχει οὕτω, κυρία, ἐν ταῖς εὐχαῖς τὰς ὁποίας ἕκαστος ἡμῶν διατυπόνει ὑπὲρ τῶν ἄλλων κάτι τι τὸ εἰλικρινές, ἀλλ' ἐπίσης καὶ τὸ ἀδέξιον, ὅταν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς τὰς ἀπευθύνει, θέλει νὰ εἶνε ἐπακριβέστερος καὶ νὰ ἀποδείξῃ εἰς ἡμᾶς ὅτι ἐμάντευσε τὸ μυστικόν μας. Ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει, οἱ περισσότεροι τῶν πόθων οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀποδίδονται κάμνουν τὴν ψυχήν μας νὰ μειδιάσῃ ἐξ οἴκτου. Αἱ εὐτυχίαι τὰς ὁποίας μᾶς εὔχονται δὲν θὰ ἦσαν εὐτυχίαι ἢ διὰ τὴν φαινομενικὴν ἡμῶν ὀντότητα.

Ἡ ἐνδόμυχος ἡμῶν εὐχή, ὁ ἐνδόμυχος ἡμῶν πόθος παραμένει ἀδιαμάντευτος. Καὶ ἐν τούτοις τρεφόμεν σχεδὸν πάντοτε ἕνα τοιοῦτον πόθον· καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ πλέον ἀπογοητευμένοι, ἢ οἱ νομίζοντες ὅτι εἶνε τοιοῦτοι, ἔχουσι πόθον τινὰ ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς καθίστα εὐτυχεῖς, ἂν πάραυτα ἐπληροῦτο. Ἀλλὰ τὸ πεπρωμένον δὲν ἀκούει ἀπὸ αὐτὸ τὸ αὐτί. Δὲν μᾶς ἀρνεῖται τὰ πάντα, ἀλλὰ μᾶς κάμνει νὰ ἀναμένωμεν πάντα. Παρέχει ἐνίοτε, ἀλλὰ δὲν εἰσακούει, καὶ μὲ κάποιαν εἰρωνείαν, περιμένει πρῶτα νὰ μεταβληθῶμεν διὰ νὰ μᾶς δώσῃ ὅ,τι θὰ μᾶς καθίστα εὐτυχεῖς πρότου ἐπέλθει ἡ μεταβολὴ αὕτη. [illegible] ἔχουν τὰ πράγματα ὅταν μᾶς [illegible] μίαν [illegible] πρόθυμον νὰ ἐκπληρώσῃ [illegible] τὰς [illegible] μας, ἀμέσως, [illegible]. Ἡ ζωὴ εἶνε [illegible] διότι εἶνε βραδεῖα. Ὅλ[illegible] ἠθέλομεν νὰ εἴμεθα ὡς οἱ στρατιῶται ἐκεῖνοι τῆς [illegible] τοὺς [illegible] καταλαμβάνει [illegible] ἐν [illegible] ὅταν [illegible] δὲν δύναται πλέον νὰ [illegible] νικητής!

Ἐν [illegible] τούτοις, φαίνεται ὅτι τὸ Πεπρωμένον [illegible] ἠθέλησε, καὶ ὅτι δὲν ἔχει τίς πρὸς τὸ παρὸν ἢ νὰ σᾶς φθονῇ. Εἶσθε νέα. Καὶ βεβαίως ἡ νεότης εἶνε ἡ ἡλικία τῆς ἀγωνίας, ἀλλ' αὐτὴ αὕτη ἡ ἀγωνία εἶνε ὑπέροχος καὶ εἶνε προτιμοτέρα τῆς μειώσεως ἐκείνης τῶν πόθων ἡ ὁποία ὑπολαμβάνεται, βραδύτερον ὡς φρόνησις.

Εἴμεθα ἐγκατεστημένοι ἐν τῇ νεότητι ὡς ἐν μιᾷ τῶν οἰκιῶν ἐκείνων ἀπὸ τῶν ὁποίων ἡ θέα εἶνε ἐκτεταμένη. Τὸ μέλλον εἶνε τότε ὡς ἔκτασις τῆς ὁποίας ἔχομεν τὴν ἐπικαρπίαν χωρὶς νὰ ἔχωμεν καὶ τὴν κυριότητα, καὶ ὅλα τὰ ὄνειρα ἡμῶν ἐφ' ὅσον δύνανται νὰ εὑρίσκουν τόπον ἐν αὐτῇ, ἀπομείουσιν ἀκόμη ἐλπίδες. Βραδύτερον, εἶνε ἀληθές, θὰ μᾶς φράξουν τὴν ἔκτασιν αὐτὴν μὲ κακηθῆ κτίρια καὶ δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον ὡραίαν θέαν ἐν ἡλικίᾳ τεσσαράκοντα ἐτῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶσθε ὑποχρεωμένη νὰ τὸ γνωρίζετε. Εἶσθε νέα.

Εἶσθε ἄεργος. Διὰ πολλὰς γυναῖκας ἡ ἀργία δὲν εἶνε ἡ ἡ ἐλευθερία τοῦ νὰ σκοτώσῃ κανεὶς τὸν καιρόν του, ἀλλὰ διὰ σᾶς εἶνε ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπιδίδεσθε εἰς τὰς εὐγενεστέρας μερίμνας καὶ νὰ ἀνήκετε εἰς τὰ ὡραιότερα πράγματα. Φροντίδες παρασιτικαὶ δὲν κατακομματιάζουσι τὰς ἡμέρας σας. [illegible] ὅ,τι θειότερον ἐν [illegible] τῶν ἀνθρώπων σᾶς προσφέρεται, καὶ δὲν ἔχετε [illegible] εἶνε διὰ σᾶς. Εἶσθε ἄεργος.

Εἶσθε ὡραία, δηλαδὴ διὰ μόνου τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ σας καὶ ἄνευ μηδεμιᾶς προσπαθείας διακρίνεσθε ἀπὸ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ἐν τῷ ὁποίῳ παραμένομεν συγχεόμενοι. Ὑπάρχετε ἀμέσως δι' ἀγνώστους, καὶ ἀπολαύετε τῆς ἐπιρροῆς ἡμῶν, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν τὴν ἀσκῆτε. Πάντες ὅσοι σᾶς βλέπουν σᾶς παρατηροῦν. Νομίζετε ὅτι εἶσθε ἀδιάφορος πρὸς ὅλα ταῦτα, τόσῳ πολὺ ἐσυνηθίσατε εἰς αὐτά, καὶ ἐν τούτοις τίποτε ἴσως δὲν σᾶς ὑποβοηθῇ καὶ δὲν σᾶς ὑποστηρίζει περισσότερον, καὶ ὅλα τὰ βήματά σας εἶνε ἁπλᾶ διότι θαυμάζονται. Εἶσθε ὡραία.

* *

Ἀλλά, κυρία, αὐτὰ τὰ ὁποῖα σᾶς λέγω σᾶς πειράζουν καὶ μὲ διακόπτετε. Ὅλα αὐτά, μοῦ ἀπαντᾶτε, εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα χαρίζω καὶ ὄχι πράγματα τὰ ὁποῖα ἔχω. Ἡ ἰδία μου μοῖρα δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ τοιαῦτα πλεονεκτήματα. Δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ τριφῶ μὲ αὐτά.— Καὶ αἱ γυναῖκες, πράγματι εἶνε ἐπίσης πρόθυμοι νὰ ἐπιζητῶσι τὰς τέρψεις ἔσω καὶ ἀνίκανοι ν' ἀρκῶνται εἰς αὐτάς, καὶ προσδοκῶσι ἀκαταπαύστως ὅ,τι θὰ καθίστα εἰς αὐτὰς ἐφικτὸν νὰ ἐννοήσουν ἄνευ αὐτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶνε ἀληθές, περιφρονοῦσι τὰς τέρψεις, ἀλλὰ τὰς ἀπολαμβάνουν. Ἀλλὰ πόσῳ εἶνε ἀκόμη ἀληθινώτερον ἂν εἴπῃ τις ἀπολαμβάνουν τὰς τέρψεις, ἀλλὰ τὰς περιφρονοῦν!

Διότι ἔχουν τὴν ὀρθοτάτην καὶ βαθυτάτην αἴσθησιν ὅτι ἡ εὐτυχία δὲν ἐπιπροστίθεται εἰς τὰς τέρψεις, ὅτι ἀντιτίθεται εἰς αὐτάς. Δὲν εἶνε ἄθροισμα δὲν εἶναι πλήρης ἢ τῇ ἑνιαίᾳ ἑνότητι. Ἡ φωταψία δι' ἧς πληροῖ τὴν ζωὴν δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ μυρίας λαμπάδας, ἀλλ' ἀπὸ μίαν καὶ μόνην φλόγα, καὶ ὑφίσταται, μεταξὺ τῶν τέρψεων καὶ αὐτῆς, ἡ αὐτὴ διαφορὰ περίπου, ὁποία μεταξὺ ἑνὸς φωτισμοῦ καὶ μιᾶς πυρκαϊᾶς.

Αἱ γυναῖκες, κατὰ τοῦτο, εἶνε γενναιότεραι καὶ τολμηρότεραι τῶν ἀνδρῶν· δὲν ἐκτιμῶ[illegible] τὴν ζωὴν [illegible] κατὰ ποιὸν καὶ εἶνε πρόθυμοι ἀκαταπαύστως νὰ ἀνταλλάξουν σωρείαν ἡμερῶν ὀχληρῶν ἀντὶ ἑνὸς θησαυροῦ λαμπρῶν ὡρῶν. Ἡ εὐτυχία δι' αὐτάς, εἶνε ὁ ἔρως, καὶ ἡ φύσις αὐτῶν τὰς καθιστᾷ καταλληλοτέρας νὰ εἶνε ὁλόκληρος ἐν τῷ ἔρωτι αὐτῶν. Οἱ ἄνδρες εἶνε τὸ πλεῖστον ὀλιγώτερον ἱκανοὶ πρὸς τοῦτο.

Ὀλιγώτερον ἀπόλυτοι, διατηροῦσι σχεδὸν τότε, καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ μεγίστῃ ἀκμῇ ἐρωτικοῦ τινος πάθους, τὴν περὶ ἄλλου τινὸς ἀντικειμένου μέριμναν. Τὸ πνεῦμα των ἐξακολουθεῖ ἐργαζόμενον ἰδιαιτέρως, ἡ αὐτὴ αὕτη ἡ φιλοσοφία των ὑφίσταται. οὕτως ὥστε ἐν τῷ κόσμῳ τῶν πραγματικοτήτων ἐνθυμοῦνται ἀκόμη τὸν κόσμον τῶν ἐπιφάσεων. Καὶ ὅταν ἀκόμη περιβάλλωνται τὴν πορφύραν τοῦ ἔρωτος, ὁμοιάζουν πολλάκις πρὸς τοὺς κομπάρσους ἐκείνους τῶν μικρῶν θεάτρων, οἱ ὁποῖοι μεταμφιεζόμενοι εἰς βασιλεῖς ἢ εἰς αὐτοκράτορας, ἀφίνουσιν ὑπὸ τὴν ὑπεράγαν βραχεῖαν πορφύραν νὰ φαίνωνται αἱ περισκελίδες των καὶ τὰ εὐτελῆ των ὑποδήματα. Ἀλλὰ αἱ γυναῖκες, ὅταν περιβάλλωνται τὴν βασιλικὴν πορφύραν, πῶς τὰς περικαλύπτει καὶ κατακλύζει αὐτὰς ὁλοκλήρους.

Ἀλλὰ ἡ εὐτυχία εἶνε τρομερά. Εἶνε ὁ φοβερὸς ἀρχάγγελος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Φοβερὰ ὡς συμφορά, ἐνσκήπτει ἐνίοτε εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, πηγαινοέρχεται ἐν τῇ μικρᾷ μας κατοικίᾳ, βαδίζει ἐν αὐτῇ αὐταρχικῶς καὶ φωτίζει μὲ ὅλα τὰ χρώματα τοῦ πρίσματος τὰ πενιχρὰ δωμάτια ἐντὸς τῶν ὁποίων ζῶμεν. Ἀφίνει νὰ σύρωνται ἐπὶ τοῦ δαπέδου αἱ μεγάλαι πομπώδεις πτέρυγες. Μεθ' ὑπερτάτης περιφρονήσεως λαμβάνει ἐντὸς τῶν χειρῶν της πᾶν ὅ,τι κοσμεῖ τὴν κατοικίαν μας, ἀπορρίπτει καὶ συντρίβει κατ' ἀρέσκειαν τὰ οἰκεῖα καὶ προσφιλῆ κειμήλια. Ἐνίοτε θὰ ἠθέλομεν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν, νὰ φωνάξωμεν πρὸς αὐτήν: «Φείσθητι τούτου. Ἔχομεν συμπάθειαν πρὸς αὐτό. Εἶνε μία παλαιὰ φιλία». Ἀλλὰ δὲν τολμῶμεν. Πῶς νὰ μὴ εἴπωμεν ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην καὶ ἄλλου τινὸς πλὴν αὐτῆς ταύτης; Πῶς θὰ ὑπεμένομεν τὴν λάμψιν τοῦ φλογοβόλου βλέμματός της; Οὕτω ἀφίνομεν εἰς αὐτὴν πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας καὶ μετ' οὐ πολὺ τὸ πᾶν εἶνε ἐρημία, καὶ αἱ ἀνταύγειαι τῆς μόναι κοσμοῦν τοὺς τοίχους, καὶ δὲν ἔχομεν πλέον παρὰ μόνον αὐτήν. Τότε ἀνοίγει τὰς βροντώσας πτέρυγάς της, καὶ ἀφίπταται.

* *

Καμμία ζωὴ δὲν εἶνε περισσότερον ἐπίκληρος ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν θυμάτων τῆς εὐτυχίας. Ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους αὕτη ἐγκατέ[illegible] τί ἠμπορεῖ ἡ ζωὴ νὰ εἶνε [illegible] τούς. Καὶ [illegible] θου εἰς τὸν [illegible] συνθήκας τὰς ὁποίας [illegible] θοῦν [illegible] νὰ γίνουν πάλιν καθὼς οἱ ἄλλοι.

Εἶνε καθὼς εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ρέμπραντ, ὁ πτωχὸς καὶ γέρων Τωβίας, ὁ ὁποῖος καταβαίνων ἀπὸ τοῦ κατωφλίου, παρατηρεῖ φεύγοντα τὸν ἄγγελον, τὸν λαμπρὸν σύντροφον [illegible] καὶ ὁ ὁποῖος τώρα [illegible] πάλιν εἰς τὸν οὐρανὸν ὡς μετέωρον. Ἀλλ' ἂν εἶνε φρικτὸν τὸ ν' ἀναμιμνήσκεται τις τὴν εὐτυχίαν, εἶνε γλυκὺ τοὐναντίον τὸ νὰ ὀνειροπολῇ αὐτὴν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀκόμη δὲν τὴν ἐγνώρισε. Πόσαι γυναῖκες, οὕτω ὀνειροπολοῦσιν αὐτὴν χωρὶς καὶ νὰ καθορίζουν τί ἀκριβῶς εἶνε, καὶ ἡ μελαγχολία αὕτη διὰ τὴν στέρησίν της προσδίδει εἰς αὐτὰς [illegible] τὸ ἀπόρρητον. Χρωματίζει μεγίστως τὸν συνήθη των βίον.

Οὕτω δύνανται νὰ παραμένωσιν ἐν αὐτῇ χωρὶς καὶ νὰ εἶνε δεσμώτιδες περίπου ὅπως χωρὶς νὰ ἐξέρχεται τις ἑνὸς θαλάμου θέτει ἑαυτὸν εἰς τὸν ἐξώστην. Οὕτω συμβιβάζονται τὰς τέρψεις, καὶ δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ αὐτάς. Καὶ δύνανται νὰ στενάζουν δεσμευόμεναι ἀθεόσεμην τινά, καὶ νὰ κυττάζουν εἰς τὸ κενόν, καὶ νὰ κρούωνται τὴν μουσικήν, καὶ νὰ ρεμβάζουν πλησίον τῆς ἑστίας των, ἐνῷ ὁ λυχνοφάνος ἐν τῷ θαλάμῳ ἐν τῷ ὁποίῳ ὅλα [illegible], κάμνει [illegible] ἀντικείμενα [illegible] θάλασσαι [illegible]. Αἱ γυναῖκες ἠξεύρουν καλῶς πόσον εἶνε ἐνίοτε γλυκὺ νὰ εἶνε κανεὶς μελαγχολικὸς ὅταν δὲν εἶνε δυστυχής.

* *

Οὕτω, κυρία, ἂν σᾶς πλησιάζω κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν τῶν εὐχῶν, θὰ σᾶς προσφέρω ταύτας αἱ ὁποῖαι διατρέχουσι τὸν κίνδυνον νὰ δυσαρεστήσουν τὸν μέγαν ὑμῶν ἐνδόμυχον πόθον.

Θὰ σᾶς εἴπω. Δρέπετε ὑμεῖς αὐτὴν τὴν ἀνταύγειαν [illegible] τοῦ ὅ,τι χαρίζετε. [illegible] κετε [illegible]. Ταξειδεύετε διὰ νὰ βλέπετε ἐξελισσομένους πρὸ ὑμῶν ὁρίζοντας ἀνεξαντλήτους καὶ θαυμάζετε ἐπάνω εἰς πόλεις ἀγνώστους τὰς ἑσπέρας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι εἶνε τόσον ἁγναὶ ὥστε παρέχουσιν εἰς ἡμᾶς τὴν αἴσθησιν ὅτι εἴμεθα πλασμένοι διὰ θείους ἔρωτας. Στοιχίζετε τάφυχα θέτουσα ἑαυτὴν ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἔσθε σταχυολόγος πλουσιωτάτη, ἡ ὁποία θὰ συλλέγῃ μυρίας τέρψεις λεπτὰς καὶ εὐγενεῖς. Σᾶς τὸ εὔχομαι. Ἀλλ' ὅταν σᾶς κυττάζω, κυρία, ἐν τῇ εὐθρυπτότητι ὑμῶν τῇ πολυτίμῳ, δὲν ἠξεύρω ἂν τολμῶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ τὴν εὐτυχίαν.

Abel Bonnard

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Τὰ τυχηρὰ παιγνίδια ἦσαν λίαν διαδεδομένα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον οἱ Σπαρτιᾶται τὰ εἶχον ἀπαγορεύσει. Τὰ στοιχήματα εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἁρματοδρομίας ἦσαν συχνότατα, ἀλλὰ ἰδίως οἱ κύβοι ἦσαν γενικὴ διασκέδασις. Μεγάλα ποσὰ ἔπαιζον οἱ ἀρχαῖοι, ἰδίως οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι ὠνόμαζον «Ἀφροδίτης» τὴν καλὴν σειρὰν (1, 2, 3, 4, 5) καὶ «ἀδάγκαμα τοῦ σκύλου» τὴν ἄτυχη σειρὰν (7, 8).

Οἱ Ρωμαῖοι Αὐτοκράτορες τῶν νεωτέρων χρόνων Καλιγούλας καὶ Κλαύδιος ἔπαιζον μεγάλα ποσά. Ὁ Τάκιτος διηγεῖται ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἦσαν οἱ ἐμπαθέστεροι παῖκται τῆς ἐποχῆς των, παίζοντες συνήθως εἰς τοὺς κύβους καὶ τὴν ἀτομικὴν των ἐλευθερίαν.

Πρὸ τῆς γενικῆς διαδόσεως τῶν τυχηρῶν παιγνιδίων ἡ Ρωμαϊκὴ νομοθεσία [illegible] ταῦτα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰ στοιχήματα [illegible] ἀγώνων καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν διαφόρων ἀγωνισμάτων.

Ἀλλὰ τὰ τυχηρὰ παιγνίδια διεδόθησαν καὶ ἐγενικεύθησαν ἰδίως ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Εὐρώπην τῶν παιγνιοχάρτων.

Κατὰ τὰς ἀσφαλεστέρας πηγὰς τὰ παιγνιόχαρτα εἰσήχθησαν κατὰ πρῶτον εἰς Εὐρώπην τὸ 1379 παρὰ τῶν Σαρακηνῶν εἰς τὸ Βιτέρμπο τῆς Ἰταλίας. Ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ των ὀνόματος «ναΐμπι», οἱ σοφοὶ γλωσσολόγοι εὗρον τὴν καταγωγὴν τῶν παιγνιοχάρτων εἰς Ἰνδοστάν, ὅπου ἡ δέσμη συνίστατο ἀπὸ 98 χαρτιά, διῃρεῖτο δὲ εἰς 8 σειρὰς ἀπὸ 12 χαρτιὰ ἑκάστη, ἤτοι δύο εἰκονογραφημένα, (ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Βεζύρης) καὶ 10 ἠριθμημένα ἀπὸ ἑνὸς μέχρι δέκα.

Αἱ δέκα σειραὶ εἶχον τὰς ὀνομασίας των: στέμμα, πανσέληνος, σπάθη κλπ. Βραδύτερον ἔλαβον ἁπλοποιηθέντα τὴν σύγχρονον αὐτῶν μορφήν.

Τὰ «χαρτιὰ» ἐχρησίμευον τὸ πρῶτον πρὸς διασκέδασιν τῶν παίδων καὶ βραδύτερον ἐτέχθησαν ὡς τυχηρὰ παιγνίδια. Κατὰ τὸ 1397 εὑρίσκεται τὸ πρῶτον ἀπαγορευτικὸν περὶ τούτων διάταγμα, τὸ ὁποῖον ὅμως κατ' οὐδὲν ἴσχυσε ὅπως ἐλαττώσῃ τὴν διάδοσιν τοῦ χαρτοπαιγνίου.

Ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία κατὰ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα ἐξέδωκε διαφόρους ἀφορισμοὺς κατὰ τῶν τυχηρῶν παιγνιδίων. Ἀπεκήρυξεν ὡς μοιρολάτρας πάντας τοὺς χαρτοπαίκτας ἐκ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Μάτην κατὰ τὸν μεσαίωνα ὁ Ἅγιος Λουδοβίκος ἀφώρισεν αὐτὸν τὸν πατέρα του, ὡς χαρτοπαίκτην. Ἡ μικρὰ αὕτη βιομηχανία ἐξηκολούθει τὸν δρόμον της.

Κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα ἱδρύθησαν αἱ πρῶται λέσχαι καὶ τόσον ἐπολλαπλασιάσθησαν, ὥστε ὁ Λουδοβίκος ΙΓ' ἠναγκάσθη τότε νὰ κλείσῃ 46 χαρτοπαικτικὰς λέσχας εἰς διάστημα ἑνὸς μόνον μηνὸς ἐν Παρισίοις.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐνεφανίσθη εἰς Παρισίους καὶ ὁ περίφημος Ἕλλην [illegible]πουλος καταγόμενος ἐκ Βυζαντίου, ἀνὴρ λίαν μορφωμένος, εὐγενὴς τοὺς τρόπους, ἀλλὰ τόσον κλέπτης εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον ὥστε ἔκτοτε ἡ λέξις Ἕλλην (grec) σημαίνει ἀτυχῶς ἐν Γαλλίᾳ τὸν δολιευόμενον τοὺς συντρόφους του εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον.

Ὁ κ. οὗτος ἦλθεν ποτε εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Ἀνακτόρων ἀπεγύμνωσεν ὅλους τοὺς συμπαίκτας του. Τὸ αὐτὸ πείραμα ἐπανέλαβε καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν κάποιας δεσποίνης τῆς ἀριστοκρατίας τῶν Παρισίων, [illegible] ἀλλ' ἀπεκαλύφθη [illegible] τὰ χαρτιὰ καὶ [illegible].

Ἡ κλοπὴ καὶ ὁ δόλος κατὰ [illegible] κεῖνην εἰς τὰ χαρτοπαίγνια [illegible] ρικὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης [illegible] ὁ βασιλεὺς ἀκόμη ἐδολιεύετο [illegible] του.

Σήμερον ἡ γενικὴ πρόοδος δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφήσῃ τὰ τυχηρὰ παιγνίδια παρημελημένα.

Τὸ χρηματιστήριον, τὰ ἱπποδρόμια καὶ ἡ ρουλέττα ἤνοιξαν εὐρυτάτους εἰς αὐτὰ ὁρίζοντας ὅπου ἡ κλοπὴ ἐνεφανίσθη ἐπισήμως. Ὁ ἀφελὴς «πανοῦργος» τοῦ μεσαίωνος ὀνομάζεται σήμερον «μπαγκαδόρος».

Ὅλα τὰ τυχηρὰ παιγνίδια ἀφίνουσι μίαν θύραν εἰς τὸν δόλον, ἀλλ' εἰς τὰ χαρτοπαίγνια ὁ δόλος οὗτος κατέστησεν εἰς περίπου κανόνας.